

Met voorbedachte rade

DE WARME WINKEL

Overbevolking?
Moord?
Kannibalisme? Of
toch maar ironie?

Johan Thielemans

Gezien op 31 maart 2022
KC Nona, Mechelen

‘Met Voorbedachte Rade’ van ‘De Warme Winkel’ (of was het nu toch toneelgroep Amsterdam?) gaat uit van de stelling dat de mens de wereld kapot maakte door overbevolking. Wie de wereld wil redden moet daar iets aan doen. Vincent Rietveld (concept en spel) gaat op zoek naar een afdoende methode om het probleem op te lossen. Voor hem maken zachte heelmesters stinkende wonden: alleen met geweld zetten we een grote stap voorwaarts.

03 APRIL 2022

Dit mag erg ernstig en radicaal klinken, maar in deze voorstelling levert het een dwaze komedie op. Leeghoofdig is ze echter niet, want ze confronteert ons met concrete problemen die om een politiek antwoord smeken. De voorgestelde maatregelen zijn hier echter zo extreem, dat het programma onuitvoerbaar lijkt. Typisch voor Rietveld: hier regeert de ironie. Er is ernst, maar de luim vreet alle drukkende betekenis aan.

Dat begint al met de aankleding: we zijn in een glittercabaret, een povere echo van Las Vegas. Een cowboy (Rietveld) wordt vergezeld door twee cowgirls (Mirte Labree en Anne-Chris Schulting). Ze voeren een paar dansnummers op, maar in het Wilde Westen wanen we ons daarom nog niet. We zien vooral kitsch van de beste soort. Heeft het wat met het discussiethema te maken? Na afloop kan ik daar geen antwoord op geven. Maar leuk is het wel.

Volgt de hoofdmoot: een monoloog van Rietveld. Daarin vraagt hij zich af of moord niet de enige afdoende methode is om de overbevolking in te dijken. Misschien beginnen we dan best met schandalig overbevolkte landen. India is volgens hem wellicht de eerste logische kandidaat.

Er volgt echter een keerpunt als Rietveld zich afvraagt of het zin heeft om deze voorstelling te spelen, terwijl er zoveel leed in de wereld is. Is een acteur niet nutteloos en overbodig? De twee vrouwen, tot nu toe in dienende rollen, nemen nu de leiding in handen. Er ontspint zich op het toneel of in de coulissen een grote discussie. Eerst willen de cowgirls Rietveld ervan overtuigen dat het wel

allemaal zin heeft.

Wat ze brengen is een tragedie, die omslaat in 'theater van de wreedheid'.

Die discussie loopt echter finaal uit de hand. De frustratie en irritatie van de vrouwen slaat om in geweld. Ze vermoorden Rietveld. Ze trekken zijn lijk (een schitterende pop) het toneel op, en boren daarbij een heel ander register aan. Wat ze brengen is een tragedie, die omslaat in 'theater van de wreedheid'. Ze rukken Rietvelds hart immers met blote handen uit zijn borstkas en vreten het op.

Maar als Rietveld dan morsdood is, weent de meest uitzinnige vrouw om het verlies van haar geliefde. Was deze moord dan wel nodig; Wie treft schuld? Ze zou wel willen 'krijzen als Chris Nietveld'. Is Nietveld in Nederland immers niet de tragédienne bij uitstek?

Die scène maakt alvast duidelijk dat 'Met voorbedachten rade', ongeacht de ernst van het onderwerp (overbevolking, moord, kannibalisme), toch in een ironische modus blijft. Wat kan je doen, tenslotte? Mirthe Labree en Anne-Chris Schulting kiezen voor een luchtig besluit: sierlijk dansen op de muziek van Vivaldi. Zo gaat de ernst van het thema helemaal op in de vreugde van theaterspelen. Geen ramp is hiertegen opgewassen, de ironie van Rietveld -hier met Joachim Robbrecht als scriptcoach, triomfeert.